

MEASURING THE NATION

Collecting, Interpreting, and Digital Processing of Historical Data

Magdalena Saryusz-Wolska, dyrektorka Niemieckiego Instytutu Historycznego w Warszawie, profesorka w Katedrze Badań Kulturowych Uniwersytetu Łódzkiego (urlopowana). Zajmuje się badaniami pamięci zbiorowej, historią wizualną i historią mediów. Autorka m.in. *Microhistories of Memory. Remediating the Holocaust by Bullets in Postwar West-Germany* (Berghahn Books 2023) oraz współredaktorka *Modi memorandi. Leksykon kultury pamięci* (WN Scholar 2014). Publikowała m.in. w „Memory Studies”, „Rethinking History” i „The Public Historian”. Obecnie kieruje projektem *Holocaust Mass Graves* (www.holocaustmassgraves.com). Wkrótce ukaże się jej książka *Groby. Pamięć w miejscach Zagłady* (wyd. Czarne 2026).

Maciej Górny, prof., zastępca dyrektora Instytutu Historii im. Tadeusza Manteuffla PAN, członek zagraniczny Austriackiej Akademii Nauk. Jego zainteresowania badawcze obejmują Europę Środkowo-Wschodnią w XIX i XX w., historię historiografii, geografę, kulturę, dyskursy dotyczące rasy oraz I wojnę światową. Do jego najnowszych publikacji należą: *Drawing Fatherlands: Geographers and Borders in Inter-war Europe* (2022), *Science Embattled: Eastern European Intellectuals and the Great War* (2019) oraz *Forgotten Wars: Central and Eastern Europe, 1912–1916* (z Włodzimierzem Borodziejem, 2021).

Link: <https://www.oeaw.ac.at/m/gorny-maciej>

Tomasz Panecki, dr, jest pracownikiem naukowym Instytutu Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk (IH PAN). Historyk i geograf, specjalizujący się w historii kartografii, naukowych edycjach map dawnych oraz cyfrowym przetwarzaniu historycznych danych przestrzennych (GIS historyczny). Jego ostatnie projekty dotyczyły m.in. analizy i edycji wieloarkuszowej „Karty Dawnej Polski” sporządzonej przez polskich emigrantów w Paryżu w 1859 r., doskonałego przykładu manifestu politycznego i kartograficznego przedstawienia utraconej ojczyzny (<https://atlasfontium.pl/karta-dawnej-polski/>). Od 2020 r. kieruje Zakładem Atlasu Historycznego w IH PAN.

Maciej Janowski, prof., dyrektor Instytutu Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk. Z Instytutem Historii PAN związany zawodowo od 1993 r. Kieruje w nim Zakładem Historii

Idei i Dziejów Inteligencji w XIX–XX wieku. Specjalizuje się w historii Polski i Europy Środkowej XIX wieku. Laureat Nagrody historycznej „Polityki”, Nagrody Biblioteki Raczyńskich i Nagrody im. Jerzego Giedroycia (jako współautor książki *Dzieje inteligencji polskiej do roku 1918*). Autor m.in. takich publikacji jak *Inteligencja wobec wyzwań nowoczesności. Dylematy ideowe polskiej demokracji liberalnej w Galicji w latach 1889–1914* (1996), *Polska myśl liberalna do 1918 roku* (1998), *Narodziny inteligencji 1750–1831* (2008).

Krzysztof Ostafin (ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4426-3211>) jest geografem związanym z Instytutem Geografii i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie pracuje w Zakładzie Systemów Informacji Geograficznej, Kartografii i Teledetekcji. Jego zainteresowania badawcze obejmują geografię historyczną, historyczny GIS oraz przemiany krajobrazu. W swoich pracach wykorzystuje dawne mapy, materiały statystyczne i narzędzia GIS do rekonstrukcji zmian środowiskowych i społeczno-gospodarczych. Zajmuje się pozyskiwaniem, oceną wiarygodności i integracją danych archiwalnych, m.in. w badaniach nad Galicją, Śląskiem Austriackim, Karpatami oraz Arktyką.

Anne Kelly Knowles, historyczka geografii, w latach 2015–2025 była profesorką historii im. McBride na University of Maine. Wcześniej wykładała w Middlebury College w Vermont oraz na University of Wales w Aberystwyth. Jej badania były finansowane przez National Endowment for the Humanities, National Science Foundation, stypendium Guggenheima oraz liczne inne granty i nagrody. Jest autorką książek poświęconych tematyce od walijskiej imigracji i amerykańskiego przemysłu żelaznego po historyczne systemy informacji geograficznej (GIS) i geografię Holokaustu. Obecnie pracuje nad narracyjnym atlasem Holokaustu, opartym na szczegółowych zbiorach danych dotyczących miejsc, wydarzeń i świadectw związanych z Holokaustem.

Dariusz Gierczak jest pracownikiem naukowym w Herder-Institut für historische Ostmitteleuropaforschung. Obecnie pracuje nad portalem edukacyjnym Copernico.eu, a także pełni funkcję koordynatora ds. standardów i metadanych w projekcie xTree Geografika. Brał udział w badaniach nad nazwami miejscowości w ramach kilku projektów, m.in. „Challenges of Geodata-based Research on Place Names (Gazetteers)”, projektu „Upper Silesia from the air” realizowanego w Herder-Institut, a także projektu „Cultures of Knowledge. Reassembling the Republic of Letters. A digital framework for multi-lateral collaboration on Europe’s intellectual history (1500–1800)” prowadzonego na Uniwersytecie Oksfordzkim (Wielka Brytania). Jest również członkiem zespołu redakcyjnego „Encyclopedia of Eastern Europe” na Uniwersytecie Alpen-Adria w Klagenfurcie (Austria).

Wiesława Duży uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie historii (2013), ukończyła socjologię (2009) i historię (2007). Stypendystka m.in. Leibniz-Gemeinschaft (Moguncja 2024), DARIAH (Lizbona 2019), Institutu Herdera (Marburg 2018), Fundacji Lanckorońskich (Londyn 2015), Polskiej Misji Historycznej (Wuerzburg 2013), rządu litewskiego (Wilno 2010), EUI (Florencja 2007). W latach 2014–2015 adiunktka na Śląskim Uniwersytecie w Opawie (Czechy). W latach 2021–2023 adiunktka na Uniwersytecie Warszawskim.

Zainteresowania badawcze: historia społeczna XVIII i XIX w., modelowanie wiedzy w humanistyce. Doktor Duży pracuje nad modelowaniem granic i podziałów administracyjnych zmieniających się w czasie. Badania te są kontynuacją projektów naukowych, w tym „Atlas Historyczny Polski – mapy szczegółowe” oraz „Ontologiczne podstawy budowy historycznych systemów informacji geograficznej”.

Morgane Labbé, profesorka w École des Hautes Études en Sciences Sociales (EHESS) w Paryżu, zajmuje się społeczną i polityczną historią ludności Europy Środkowo-Wschodniej, a także historią nauk o ludności, kwantyfikacją oraz badaniami społecznymi. Początkowo koncentrowała swoje badania na problematyce kwantyfikacji narodowości (etnicznej), której poświęciła książkę *La Nationalité, une histoire de chiffres. Politique et statistiques en Europe centrale (1848–1919)*. Jej zainteresowania badawcze obejmują również historię opieki społecznej i dobroczynności w nowożytnej Europie. Była redaktorką naukową specjalnego numeru zbiorowego poświęconego problematyce „autorytarnego państwa opiekuńczego” („Authoritarian Welfare State”), opublikowanego w czasopiśmie „Histoire@politique”.

<https://crh.ehess.fr/index.php?4583>

Philipp Kröger, dr, od września 2021 r. jest pracownikiem naukowym w Instytucie Historii Uniwersytetu w Siegen, gdzie zajmuje się historią kształtowania środowiska w XX w. Stopień doktora uzyskał na Uniwersytecie w Augsburgu na podstawie rozprawy poświęconej statystyce narodowościowej w Niemczech w XIX i XX w. Rozprawa ta otrzymała w 2022 r. nagrodę Towarzystwa Historii Nauki, Medycyny i Techniki (GWMT), a następnie została opublikowana w formie książkowej pod tytułem *Das vermessene Volk. Nationalitätenstatistik und Bevölkerungspolitik in Deutschlands östlichen Grenzländern 1860–1945* (= Historische Wissensforschung, t. 21), Göttingen: Wallstein, 2023.

Humphrey Southall jest profesorem geografii historycznej na University of Portsmouth w Wielkiej Brytanii oraz głównym twórcą Great Britain Historical GIS (Geographical Information System –

Historycznego Systemu Informacji Geograficznej Wielkiej Brytanii), wraz z powiązaną z nim stroną internetową „A Vision of Britain through Time” (www.visionofbritain.org.uk). Uzyskał tytuł magistra (M.A.) oraz stopień doktora (Ph.D.) na University of Cambridge. Jest autorem licznych publikacji poświęconych regionalnym dysproporcjom w Wielkiej Brytanii oraz historii podziału na północ i południe kraju, a także cyfrowym gazetteerom (rejestrom nazw geograficznych) i sposobom organizowania danych geoprzestrzennych w celu tworzenia wiedzy geograficznej. Jest prawdopodobnie jedynym badaczem, który aktywnie pracował z danymi pochodzącymi ze wszystkich brytyjskich spisów powszechnych przeprowadzonych w latach 1801–2021.

Piotr Guzowski, Marzena Liedke i Radosław Poniak to pracownicy naukowcy Wydziału Historii Uniwersytetu w Białymstoku oraz funkcjonującego w jego ramach Centrum Badań Struktur Demograficznych i Gospodarczych Europy Środkowo-Wschodniej. Specjalizują się w badaniach z zakresu demografii historycznej, historii gospodarczej i stosunków religijnych, w ostatnich latach skupiając uwagę na terenach wchodzących w skład Wielkiego Księstwa Litewskiego. Realizują takie projekty jak: *Inwentarz zawartości spisów tzw. piątej rewizji rosyjskiej z 1795 r. z terenów dawnej Rzeczypospolitej*; *Rodzina, gospodarstwo domowe i standard życia w Wilnie w XVIII w.*; *System folwarczno-pańszczyźniany w Rzeczypospolitej i jego zróżnicowanie*; *Krytyczna edycja siedemnastowiecznych inwentarzy ekonomii królewskich z terenów Wielkiego Księstwa Litewskiego*.

Bartosz Ogórek jest historykiem i demografem historycznym oraz kierownikiem projektu badawczego w Instytucie Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk. Uzyskał stopień doktora historii na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz tytuł MSc z demografii na Uniwersytecie w Lund. Jego badania sytują się na styku historii społecznej i ilościowej i koncentrują się na przemianach ludnościowych, zachowaniach demograficznych, biologicznym standardzie życia oraz nierównościach społecznych w Europie Środkowo-Wschodniej. Jego aktualne badania dotyczą także alfabetyzacji i kapitału ludzkiego.

Catherine Gibson jest profesorką nadzwyczajną w zakresie studiów wschodnioeuropejskich w Johan Skytte Institute of Political Studies na Uniwersytecie w Tartu. Jej wcześniejsze badania koncentrowały się na nacjonalizmie, języku i wiedzy geograficznej, czego rezultatem była jej pierwsza książka *Geographies of Nationhood: Cartography, Science, and Society in the Russian Imperial Baltic* (Oxford University Press, 2022). Obecnie rozwija kilka nowych kierunków badawczych poświęconych historiom powiązanym oraz filantropii wewnątrzimperialnej w całym Imperium Romanowów.

Anton Kotenko jest pracownikiem naukowym w Katedrze Historii Europy Wschodniej na Uniwersytecie Heinricha Heinego w Düsseldorfie. Jest autorem książki *The Promise of Ukraine: A Conceptual History of Nineteenth-Century Nationalism* (Oxford University Press, 2026). Obecnie zajmuje się historią ogrodów zoologicznych w Imperium Romanów.

Adrianna Dominika Sznepik jest historyczką i adiunktką w Pracowni Bibliografii Retrospektywnej XIX i XX wieku w Instytucie Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk. Stopień doktora uzyskała w 2017 r. Jest autorką dwóch monografii oraz artykułów poświęconych historii idei, historii kultury i historii społecznej przełomu XIX i XX w. Kierowała grantem finansowanym przez Narodowe Centrum Nauki (2011–2015) oraz uczestniczyła w kilku innych projektach badawczych. Obecnie koordynuje projekt z zakresu humanistyki cyfrowej.
Email: asznapik@ihpan.edu.pl

Vojtěch Pojar jest historykiem i badaczem w Instytucie Masaryka Czeskiej Akademii Nauk w Pradze. W 2024 r. uzyskał stopień doktora na Central European University za nagrodzoną rozprawę doktorską, w której krytycznie analizował dyskursy, sieci i praktyki eugeniczne w późnym Cesarstwie Habsburgów oraz w państwach, które powstały po jego rozpadzie. Następnie odbywał staże i realizował stypendia badawcze w Monachium, Nowym Jorku, Bishkek, Wiedniu i Bukareszcie. Jego artykuły ukazały się w czasopismach „East Central Europe”, „European Review of History”, „Österreichische Zeitschrift für Geschichtswissenschaften” oraz „Střed/Centre”.

Email: pojar@mua.cas.cz; Pojar_Vojtech@phd.ceu.edu

<https://orcid.org/0000-0002-4544-062X>

Mikołaj Szoltysek, dr hab., prof. UKSW, jest demografem historycznym i socjologiem rodziny. W badaniach analizuje historyczne systemy rodzinne, struktury gospodarstw domowych oraz przestrzenne zróżnicowanie nierówności płciowych i międzypokoleniowych w Europie i poza nią. Jest współtwórcą Indeksu Patriarchatu – opartej na danych spisowych miary historycznych nierówności – oraz wielkoskalowych infrastruktur mikrodanych (projekty Mosaic i CEURFAMFORM). Dawniej zastępca kierownika Laboratorium Demografii Historycznej w Instytucie Maxa Plancka, obecnie kieruje finansowanym przez NCN projektem „Różnorodne światy europejskiego patriarchatu”, łącząc metody ilościowe, źródła spisowe i porównawczą historię rodziny.

Tomasz M. Jankowski jest historykiem i genealogiem specjalizującym się w studiach żydowskich, humanistyce cyfrowej i demografii. Obecnie jest związany z Max Weber Research Center we Lwowie, a na początku tego roku ukończył staż podoktorski na Uniwersytecie Wileńskim. Jego badania dotyczą społecznych powiązań i relacji Żydów w Europie Środkowo-Wschodniej od końca XVIII do początku XX w. Zakres jego zainteresowań obejmuje zarówno historię rodzin i demografię, jak i muzykę popularną. Jest autorem dwóch książek: *Hebrew Polish Tango* (Muzeum POLIN, 2019) oraz *Demography of a Shtetl* (Brill, 2022). Zajmował się również dokumentowaniem dziedzictwa żydowskiego na rzecz kilku instytucji, w tym UNESCO, Centrum Historii Miejskiej oraz ESJF.

Sławomir Brzezicki (ORCID: 0009-0007-5657-8038), magister, jest pracownikiem naukowym w dziale „Dokumentacja cyfrowego dziedzictwa kulturowego” w Zbiorach Naukowych Herder-Institut für historische Ostmitteleuropaforschung – instytucie należącym do Stowarzyszenia Leibniza w Marburgu. W latach 1994–2000 studiował historię sztuki na Uniwersytecie Wrocławskim oraz Uniwersytecie Ludwika i Maksymiliana w Monachium (LMU), specjalizując się w historii architektury XIX w. Od 2000 r., w różnych rolach, m.in. koordynatora, redaktora i autora, uczestniczy w realizacji serii wspólnych projektów „Dehio Handbook of Art Monuments in Poland / Zabytki sztuki w Polsce” oraz „Dehio Handbook of Art Monuments in the Baltic States” (obecnie pracuje nad projektami dotyczącymi północno-wschodniej Polski, Estonii i Łotwy).

Jego praca koncentruje się również na zagadnieniach związanych z cyfrową historią sztuki, w szczególności na wyzwaniach dotyczących katalogowania, analizy i prezentacji zabytków architektury i dzieł sztuki, a także dziedzictwa kulturowego w szerszym ujęciu. W ostatnich latach uczestniczył w rozwoju specjalistycznych systemów informacyjnych poświęconych zabytkom architektury i sztuki, zwłaszcza w projektach mających na celu stworzenie cyfrowego standardu Dehio (DEHIO Central and Eastern Europe, DEHIO Germany, dehio.org), a także innych rozwiązań dotyczących semantycznych struktur danych (modelowania danych, standardów metadanych i systemów klasyfikacji oraz wizualizacji informacji).

Victoria Gerasimova jest asystentką w Pracowni Bibliografii Retrospektywnej XIX i XX wieku w Instytucie Historii im. Tadeusza Manteuffla PAN oraz doktorantką Uniwersytetu Warszawskiego. Jej rozprawa doktorska poświęcona jest konwersjom Żydów w Królestwie Polskim w latach 1867–1915, ze szczególnym uwzględnieniem praktyk społecznych i ograniczeń unifikacji z Imperium Rosyjskim. Jej zainteresowania badawcze obejmują historię Żydów w XVIII i XIX w. w Imperium Rosyjskim i Królestwie Polskim, historię Żydów na Syberii, prasę żydowską w Europie Środkowo-Wschodniej oraz metody cyfrowe w judaistyce. Jest również członkinią Sekcji Badań nad Historią Syberii PAN.

Edyta Chomentowska, dr (Ośrodek Badań nad Geografią Historyczną Kościoła w Polsce KUL), historyczka, adiunkta

Zainteresowania badawcze koncentrują się wokół historii zakonów i zgromadzeń męskich na ziemiach polskich w XIX i XX w., wezwań kościołów parafialnych i parafii oraz aspektów społeczno-religijnych historii medycyny. W swoich pracach wykorzystuje oprogramowanie geoinformatyczne i przestrzenne bazy danych oparte na źródłach masowych takich jak schematyzmy.

Joanna Kumor-Mielnik – doktor nauk humanistycznych w zakresie historii, adiunkta w Ośrodku Badań nad Geografią Historyczną Kościoła w Polsce KUL. Specjalizuje się w historii społeczno-religijnej oraz w badaniach nad strukturami administracyjnymi i personalnymi Kościoła katolickiego w Polsce w XIX i XX w.

Magdalena Baran-Szoltys, dr – literaturoznawczyni i kulturoznawczyni, badaczka literatur i kultur Europy Środkowo-Wschodniej. Jej zainteresowania obejmują Galicję habsburską i jej transnarodowe dziedzictwo, pamięć, przestrzeń oraz literackie reprezentacje przemian społecznych. W monografii *Galizien als Archiv. Reisen nach (Post-)Galizien in der Gegenwartsliteratur* (2021) badała Galicję jako wielowarstwowe archiwum tekstów, pamięci i śladów materialnych. Jest współredaktorką m.in. tomów *Galicja. Niezakończony projekt* (2022), *Continuities and Discontinuities of the Habsburg Legacy* (2020), *Galizien in Bewegung* (2018) oraz *Lwów: miasto wielu stron* (2025). Obecnie pracuje w RECET Uniwersytetu Wiedeńskiego, gdzie kieruje projektem FWF poświęconym narracjom transformacji i nierówności w postsocjalistycznej Polsce.

Steven Seegel jest profesorem studiów europejskich i eurazjatyckich na Uniwersytecie Tekszańskim w Austin. Jest założycielem i kierownikiem cyfrowego Archiwum 24 lutego, a także autorem trzech książek poświęconych historii krytycznej geografii i kartografii: *Map Men: Transnational Lives and Deaths of Geographers in the Making of East Central Europe* (University of Chicago Press, 2018; poprawione wydanie rosyjskie 2024), *Ukraine under Western Eyes* (Harvard University Press, 2013) oraz *Mapping Europe's Borderlands: Russian Cartography in the Age of Empire* (University of Chicago Press, 2012).

Bogumił Szady pełni funkcję dyrektora Ośrodka Badań nad Geografią Historyczną Kościoła w Polsce KUL, zastępcy kierownika Zakładu Atlasu Historycznego w Instytucie Historii PAN oraz przewodniczącego Komisji Geografii Historycznej PTH. Jego zainteresowania badawcze obejmują

geografię i kartografię historyczną, historię społeczno-religijną Europy Środkowo-Wschodniej oraz humanistykę cyfrową. Jest autorem monografii *The Geography of Religious and Confessional Structures in the Crown of the Polish Kingdom in the Second Half of the Eighteenth Century* (Peter Lang 2019). Obecnie kieruje projektem NPRH: *Kartografia w służbie reform państwa epoki stanisławowskiej – krytyczne opracowanie »Geograficzno-statystycznego opisanie parafii Królestwa Polskiego« oraz map województw koronnych Karola Perthéesa*.

Gábor Demeter (ur. 1980) – historyk i geograf. Starszy pracownik naukowy w HAS/ELTE. W 2007 r. uzyskał stopień doktora w dziedzinie historii (historia dyplomatyczna Półwyspu Bałkańskiego), a w 2008 r. – stopień doktora w dziedzinie nauk o Ziemi (ilościowe badanie zależności między cechami litologicznymi i morfometrycznymi). W 2017 r. uzyskał habilitację z geografii historycznej na Uniwersytecie w Debreczynie (kartografia etniczna Bałkanów, analiza statystyczna), a w 2025 r. stopień DSc w dziedzinie historii (nierówności regionalne na Węgrzech w latach 1720–1920). Jego zainteresowania badawcze obejmują hGIS, statystykę i kartografię historyczną (1500–2010), historię środowiskową, a także historię społeczno-gospodarczą i dyplomatyczną Austro-Węgier oraz Bałkanów (1700–1945), jak również dzieje Węgier osmańskich. Jest przewodniczącym Węgiersko-Bułgarskiej Wspólnej Komisji Historyków oraz redaktorem „Hungarian Historical Review”.

Ruth Mostern jest profesorką historii i dyrektorką Institute for Spatial History Innovation na Uniwersytecie w Pittsburghu, a także przewodniczącą World History Association. Jest autorką książek *Dividing the Realm in Order to Govern: The Spatial Organization of the Song State, 960–1276 CE* (2011) oraz *The Yellow River: A Natural and Unnatural History* (2021), za którą otrzymała Joseph Levenson Prize. Jest również współredaktorką tomu *Placing Names: Enriching and Integrating Gazetteers* (2016), a także główną badaczką (Principal Investigator) i kierowniczką projektu World Historical Gazetteer – cyfrowej platformy infrastrukturalnej służącej integracji baz danych dotyczących historycznych nazw miejscowości.

Kristina Wittkamp, dr, (ur. 1987 w Leningradzie/Petersburgu) jest starszą badaczką na Katedrze Historii Nowożytnej i Najnowszej Europy Wschodniej oraz jej Kultur na Uniwersytecie w Pasawie. Studiowała historię Europy Wschodniej i slawistykę na Uniwersytecie we Fryburgu, gdzie uzyskała stopień doktora na podstawie rozprawy poświęconej kulturze radia w Związku Radzieckim ([rozprawa doktorska](#)). Jej obecne badania koncentrują się na średniowiecznych dyskursach dotyczących Rusi w Europie Środkowo-Wschodniej ([strona projektu](#)). Do jej pozostałych zainteresowań badawczych należą historia mediów radzieckich, kultury pamięci, game studies w Europie Wschodniej, a także historia kultury, historia publiczna, humanistyka cyfrowa i historia przestrzenna.

Piotr Jaskulski ukończył archeologię na Uniwersytecie Warszawskim, jednak zawodowo pracuje jako programista. Pracował w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie oraz w dużych firmach informatycznych, takich jak Asseco. Obecnie jest zatrudniony w Pracowni Historii Cyfrowej Instytutu Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk, gdzie zajmuje się zastosowaniem metod przetwarzania języka naturalnego (w tym dużych modeli językowych – LLM) w badaniach historycznych, rozpoznawaniem tekstu (HTR/OCR) oraz bazami wiedzy opartymi na Wikibase.

Tadeusz Epsztein (ur. 1959), prof. dr hab., studia historyczne ukończył w Instytucie Historii Uniwersytetu Warszawskiego, od 1988 r. doktorant, następnie pracownik IH PAN w Warszawie, zajmuje się, m.in. dziejami ziemiaństwa polskiego w XIX i XX w., Zagładą Żydów, archiwistyką i edycją źródeł. Jest autorem m.in. *Z piórem i paletą. Zainteresowania intelektualne i artystyczne ziemiaństwa polskiego na Ukrainie w II połowie XIX w.*, Warszawa 2005; *Polska własność ziemiska na Ukrainie (gubernia kijowska, podolska i wołyńska) w 1890 r.*, Warszawa 2008; *Na folwarku i we dworze. Pracownicy dóbr ziemskich w XIX i I połowie XX w. w Polsce: próba opisu grupy społecznej*, Warszawa 2025.

Michał Raczkowski jest historykiem specjalizującym się w historii XX w., historii regionalnej (ze szczególnym uwzględnieniem Kujaw wschodnich) oraz historii edukacji. Pracuje w Pracowni Bibliografii Retrospektywnej XIX i XX wieku w Instytucie Historii Polskiej Akademii Nauk. W 2025 r. uzyskał stopień doktora na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Gdańskiego, pod kierunkiem prof. Krzysztofa Lewalskiego, na podstawie rozprawy pt. „Wielka własność ziemiska w powiecie włocławskim w latach 1864/1866–1945”.

Elżbieta Nowosielska, dr, kierowniczką Pracowni Bibliografii Retrospektywnej XIX i XX w. w Instytucie Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk w Warszawie, gdzie nadzoruje badania nad prasą polską w latach 1865–1918. Dodatkowo interesuje się dziejami medycyny oraz historią Japonii; kontakt: enowosielska@ihpan.edu.pl

Wiktor Werner jest profesorem uczelni na Wydziale Historii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz kierownikiem Centrum Historii Cyfrowej UAM. Jego badania łączą metodologię historii, historię cyfrową, sztuczną inteligencję i badania nad społecznym obiegiem wiedzy historycznej. Interesuje się tym, jak źródła, dane, algorytmy i platformy cyfrowe współtworzą narracje o przeszłości, pamięć zbiorową oraz tożsamość narodową i świadomość historyczną. W ostatnich

pracach analizuje m.in. media społecznościowe, algorytmy uczenia maszynowego jako narzędzie pracy historyka, modele językowe i cyfrowe ślady zainteresowania historią. W dydaktyce rozwija kompetencje cyfrowe historyków i krytyczną refleksję nad narzędziami AI. Szczególnie interesuje go pomiar, interpretacja i cyfrowe przetwarzanie danych historycznych w badaniach.

Timothy Tambassi zostanie wkrótce pracownikiem naukowym Uniwersytetu w Turynie. Jest również członkiem Venice Centre for Digital and Public Humanities (VeDPH). Przed objęciem stanowiska w Turynie pracował na stanowiskach badawczych i dydaktycznych w kilku włoskich i zagranicznych instytucjach. Był pracownikiem naukowym na Uniwersytecie Ca' Foscari w Wenecji, adiunktem filozofii na Uniwersytecie w Salerno, a także adiunktem i pracownikiem naukowym na Uniwersytecie Wschodniego Piemontu. Pełnił również funkcję stypendysty podoktorskiego ICUB na Uniwersytecie Bukareszteńskim oraz odbywał staże badawcze jako visiting researcher na uniwersytetach w Cork, Bukareszcie, Gruzji, Wschodnim Piemoncie, Mediolanie, Columbii (Nowy Jork) i Durham. Ma włoską habilitację naukową (Abilitazione Scientifica Nazionale) uprawniającą do zajmowania stanowiska profesora nadzwyczajnego zarówno w dziedzinie filozofii teoretycznej, jak i logiki i filozofii nauki. Jego główne zainteresowania badawcze obejmują ontologię stosowaną, filozofię geografii, filozofię sztucznej inteligencji, filozofię cyfrową oraz filozofię E. J. Lowe'a.

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

Projekt finansowany ze środków budżetu państwa, przyznanych przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach Programu Wektory Nauki nr projektu WNK/SP/0147/2025/01, kwota finansowania 229 872,50 zł, a całkowita wartość projektu 289 052,50 zł